

[Aksel Larsen.]

den af udvalgsflertallet foreslåede ændring af bundgrænsen for formueskatten, nemlig at det er der sluttet et forlig om mellem 3 partier, og så skal det gennemføres. Når man er gået ind på et sådant forlig, er man formodentlig nødt til at sige, at man ikke har nogen dårlig samvittighed over forliget, og det må vi så tage til efterretning og samtidig notere os, at det konservative folkeparti, som holdt sig uden for det trekantede forlig, alligevel ved denne lejlighed stemmer for denne del af det trekantede forlig.

Må jeg om børnetilskuddene sige, at jeg burde være noget forbavset og deprimeret over, at alle andre partier end vort er modstandere af at forhøje børnetilskuddene og forhøje dem nu. Må jeg tillade mig at erindre om, at for et par måneder siden havde vi en af de TV-diskussioner mellem statsministeren og hr. Poul Hartling, som vi har haft en hel del af — dér synes TV jo at være ret velvillig. Ved den lejlighed erklærede venstres formand, hr. Poul Hartling, at han meget gerne så børnetilskuddene forhøjet, og han havde næppe sagt dette, før statsministeren brød ind og sagde: „Nævn et tal, så skal jeg nævne ét, der er højere.“ Nu er hverken hr. Poul Hartling eller statsministeren til stede, så de er jo ikke i stand til direkte i denne debat at gøre deres indflydelse gældende, men man burde dog tro, at sådanne udtalelser af 2 partier, der tilsammen har det absolutte flertal her i tinget, betød noget, betød, at så skulle der også ske noget med børnetilskuddene. Jeg kan altså forstå, at det kun var agitation i fjernsynet; der var ingen realiteter i det.

Johan Asmussen: Den højtærede finansminister fastslog på ny, at formålet med forhøjelsen af bundgrænsen for formuebeskatningen til 200.000 kr. var at imødegå virkningerne af den 13. alm. vurdering, men jeg har stadig intet hørt til forklaring af, hvorfor dette formål så skulle holde op ved de 600.000 kr. Hvis og når det er rigtigt, at man vil afbøde følgerne af disse værdistigninger, må det også være rigtigt på den anden side af de 600.000 kr.

Jeg forstår godt, at man, når dette var

formålet, kan undre sig over, at det også skal have virkning for de mennesker, der ikke har fast ejendom. Jeg synes, det er helt i sin orden, at der også for dem sker en formuelettelse; men jeg har ved første behandling af udskrivningsloven peget på, at når det var meningen med dette forslag at imødegå disse værdistigningers virkning på formueskatten, kunne man jo ganske logisk simpelt hen trække differencen, stigningen fra den gamle ejendomsskyld til den nye ejendomsskyld, fra inden beregningen af formueskatten. Jeg synes, det ville have opfyldt den hensigt, man har hævdet man har haft, og at det ville have været rimeligere over for alle dem, der nu kommer til at lide ganske overordentlig hårdt under formuebeskatningen.

Må jeg lige sige, at det undrede mig lidt at høre den højtærede ministers udtalelse om, at man — så vidt jeg forstod — i udvalget havde været enig om, at en regulering af 3 pct.s lempelsen ikke kunne komme på tale nu. Jeg kan da huske, at ordførerne både for venstre og for det konservative folkeparti ved første behandling begge gik stærkt ind for, at de 3 pct. måtte forhøjes. Det ville undre mig, om man er gået fra det under udvalgsbehandlingen.

Foged: I anledning af hr. Aksel Larsens bemærkning vedrørende den fjernsynsudsending, hvori hr. Poul Hartling og statsministeren deltog, kan jeg sige, at jeg så og hørte denne udsending og også fæstede mig ved ordvalget, og jeg er helt enig med vor formand, der sagde, at under en forøget indirekte beskatning vil børnetilskuddene være blandt de ting, som vi straks vil tage op til drøftelse og søge forhøjet. Vi har da også allerede givet vor tilslutning til, at børnetilskuddene nu trækkes helt ud af skattelovgivningen, og at denne sag kommer til en selvstændig, positiv afgørelse. Vi er indstillet på, at børnetilskuddene nøje gennemdebatteres, og vi er således også indstillet på, at børnetilskuddene forhøjes. Vi har tidligere i debatten i denne samling givet udtryk for det ønskelige i, at børnetilskudsordningen allerede fik virkning i barnets første år. Vor velvilje over for en rimelig løsning af problemet er til stede.